

вчених, починаючи з праць античних філософів, і завершуючи сучасними концепціями, що розвинені у ХХ-ХХІ ст.

З'ясовано наявність особливостей державно-громадської моделі управління закладами загальної середньої освіти, яка має забезпечити на засадах партнерської взаємодії відкритість, демократичність, рівноправність усіх суб'єктів. З'ясовано і проаналізовано основні сучасні підходи до визначення сутності професійної компетентності керівника ЗСО, що має велике значення для здійснення державно-громадського управління на засадах партнерської взаємодії.

Доведено необхідність обґрунтування структури професійної компетентності керівника ЗСО як складної єдності її компонентів, а також формулювання характеристик її складників.

З огляду на те, що професійна компетентність керівника досліджується та вивчається у контексті проблеми реалізації ефективності управління освітнім закладом на основі партнерської взаємодії з громадськістю, розвитку його професійної свідомості та рефлексії, динаміки професійного самовизначення здійснено спробу побудови субмоделі професійної компетентності керівника ЗСО.

Визначено в якості головної мети побудови субмоделі професійної компетентності керівника ЗСО, а саме – стандартизація та закріплення бажаної поведінки, формування необхідних компетенцій.

Встановлено, що логіка модальності ХХІ ст. трансформує матрицю освітнього простору в нові професійні інноваційно-креативні контексти. Незалежно від кризової ситуації слід розуміти, що надалі перспективи суспільно-економічного розвитку потребуватимуть більшої уваги до державно-громадського управління освітою та означатимуть більший попит на керівників закладів освіти, здатних до реалізації домінуючої цілі - високопродуктивної управлінської діяльності.

Умови розвитку державно-громадського управління закладами освіти на засадах партнерської взаємодії

*О. М. Онаць, кандидат педагогічних наук,
старший науковий співробітник, завідувачка
відділу економіки та управління загальною середньою освітою
Інституту педагогіки НАПН України,
Б. Г. Чижевський, кандидат педагогічних наук,
провідний науковий співробітник
відділу економіки та управління загальною середньою освітою
Інституту педагогіки НАПН України*

- У процесі проведеного дослідження *встановлено*, що інституційну основу розвитку державно-громадського управління на засадах партнерської взаємодії створює держава як учасник взаємовідносин: це механізми стимулювання створення партнерських структур, законодавче регулювання діяльності суб'єктів партнерської взаємодії, інші нормативно-правові акти. Як

опосередкований партнер, держава здійснює вплив на безпосередніх учасників партнерських відносин шляхом нормативно-правового регулювання діяльності, здійснення функцій прогнозування, планування, координації та контролю та як безпосередній партнер бере участь у партнерських відносинах на засадах державно-громадського та державно-приватного партнерства. Для взаємодії органів влади всіх рівнів та громадянського суспільства використовуються такі механізми, як: консультації з громадськістю, участь у громадських радах, робочих групах, громадські експертизи і моніторингу тощо;

- *становлено*, що норми низки законів визначають юридичну можливість впровадження державно-громадського управління, і в системі освіти також. Як відомо, державно-громадське управління освітою має здійснюватися структурами держави і громадськими об'єднаннями;

- *доведено*, що чинна українська нормативно-правова не передбачає жодних конкретних моделей взаємодії державних інституцій та громадськості очевидна змістовна суперечливість положень різних нормативно-правових актів і їх формулювання не дають виразного розуміння того, який зміст вміщений у ньому, які конкретно повноваження мають бути делеговані структурам громадянського суспільства;

- *виявлено*, що партнерська взаємодія може відбуватися як у межах одного сектора, на рівні інституцій, наприклад між організаціями громадянського суспільства (ОГС), так і між різними секторами: місцевою громадою, органами влади й місцевого самоврядування, органами управління освітою та закладами освіти, бізнесовими структурами, роботодавцями, благодійними фондами і організаціями та спонсорами, засобами масової комунікації, спортивно-культурними організаціями тощо. *Міжсекторальне партнерство* – це новий досвід, нові можливості, нові рішення, формування нової культури в управлінні життям суспільства, в державно-громадському управлінні загальною середньою освітою і закладами освіти на засадах партнерської взаємодії;

- *обгрунтовано*, що ефективніше реалізовувати державно-громадське управління закладами освіти на засадах партнерської взаємодії покликане державно-громадське та державно-приватне (публічно приватне) партнерство, що передбачає залучення цілої низки учасників: державних органів управління, громадських структур, приватних суб'єктів економічної діяльності, зовнішніх агентів), кожний з яких має власні цільові орієнтири і відіграє важливу роль; потрібний комплексний механізм взаємодії і поєднання зусиль публічних (державних органів та органів місцевого самоврядування), громадських організацій і приватних суб'єктів з посиленням їх соціальної ролі.